

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

БРОЈ 2249
БАЛИНА БАШТА, СЕПТЕМБАР 2005.

МАЛИНА НАША НАСУШНА

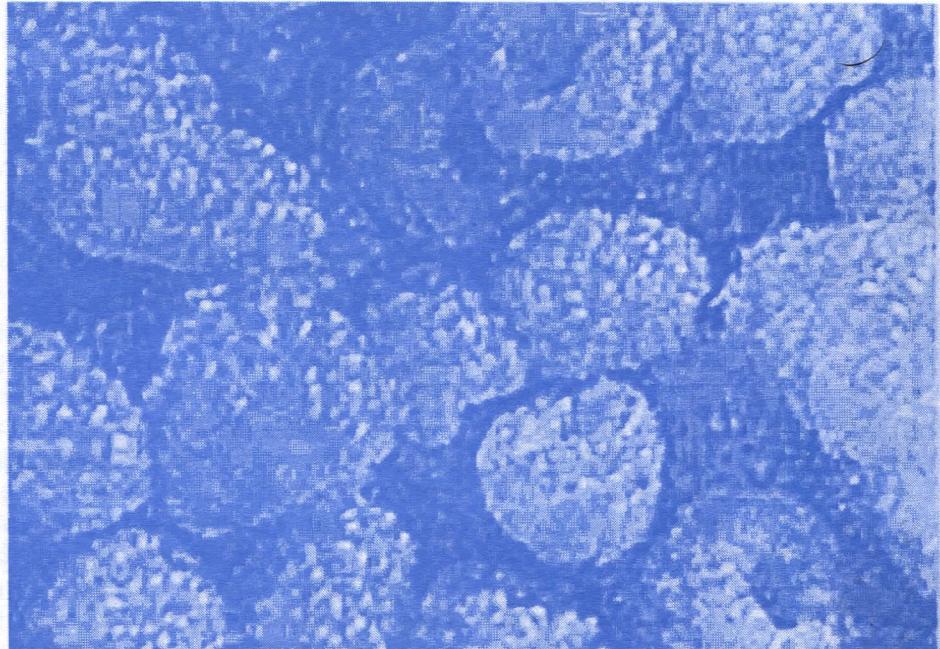
О вијеку 2005. годину, наши сељаци ће запамтити по изузетно ниској откупној цени малине, вероватно најнижој, откако се малина гаји у нашем крају.

Иако је, још зимус, било најава да ће цена малине ове године бити изузетно ниска, наши вредни сељаци, чим је грануло пролеће, кренули су да обраде своје малињаке, да очисте, окопају, затегну, заштите... Нису веровали да цена малине може бити низка од прошлогодишње, која је опет била најнижа у последњих десетак година. Веровали су у своју државу.

Или су бар хтели да верују.

А та иста држава им је упорно причала о високим трошковима производње, о високом садржају пестицида у њиховој малини, о великој конкуренцији на светском тржишту, о Пољској, Мађарској, Чилеу...

Тек када је почела берба, када су први килограми Српског црвеног злата, кренули ка откупним местима, којих је било неупоредиво мање него претходних година, схватили су да ће се оне пессимистичке прогнозе са почетка године обистинити. Да зло буде веће почеле су упорне кише, због чега је дошло до пада квалитета, што су от-

Српско црвено злато

купљивачи, наравно, одмах приметили, па су почели по старом рецепту да класирају малину. Па онда прва класа 40, друга 30, а трећа 20 динара. Негде је било и испод тога. Негде је било и просуте малине по асфалту.

Узалуд су очи сељака биле упрте у државу - она је упорно ћутала.

Да је среће држава би, као што је и обећала, направила стратегију развоја пољопривредне производње у Србији, у којој би, свакако, своје место нашла и малина. Немогуће је и несхватљиво да озбиљна држава запостави про-

изводњу која јој доноси девизни прилив од сто милиона евра годишње.

Да је среће и да је држава озбиљна пронашла би се средства да се производи малине у овој тешкој години помогну, да се њихов губитак надомести, како би се очувала производња.

На жалост, нит је среће нит је озбиљне државе.

Власт која се бави само својим проблемима, намицањем тесне већине у скупшини и трговином посланичким гласовима, нема времена за свој народ и за озбиљне државне проблеме.

СПЕЦИЈАЛНО ИЗДАЊЕ

ПРЕДСЕДНИКОВА САМОВОЉА

Вољом председника, мајке које први пут рађају неће добијати накнаду из локалног буџета

За њих нема новца у буџету

Иако је на осмој седници локалног парламента прихваћена од свих одборника, иницијатива одборничке групе Српске радикалне странке за доношење одлуке о једнократној новчаној накнади за прворођено дете је остала само мртво слово на папиру.

Да подсетимо, Радикалски одборници су на осмој седници локалне скупштине предложили доношење одлуке о једнократној новчаној накнади за пр-

ворођено дете на територији наше општине како би се стимулисало рађање и помогло онима који по први пут постају родитељи. Скупштинска већина није прихватила предложену одлуку, (да износ накнаде буде 50 хиљада динара), али је прихватила иницијативу и обавезала председника општине да за наредну, девету, седницу припреми предлог одлуке. Нажалост председник своју обавезу није испунио тако да се поменута одлука није нашла на деветном реду девете седнице. Тек на инсистирање радикала дао је, штуро, усмено образложение да у буџету нема новца за ту намену.

Председник није морао да прихвати радикалски предлог али је без обзира на велике проблеме у локалном буџету морао да испоштује одлуку скупштине и да предложи бар симболичан износ накнаде. Јер, председник је извршни орган који, по закону, мора да испоштује и спроведе одлуке скупштине.

ЗНАЊЕ НА ПОКЛОН

Сви одборници који су присуствовали деветој седници скупштине затекли су на својим клупама видео касету посвећену пољопривредној производњи чији је аутор Захарије Трнавчевић а у издању телевизије Б 92. С обзиром да је телевизија Б 92 отворено антисрпска, одборници Српске радикалне странке као и одборник Мiodраг Марковић су своје касете вратили председнику Скупштине, али и истовремено поставили питање ко је набавио касете и колико је то коштало опш-

ински буџет. На ово питање одговор је дао председник општине рекавши да је он самоницијативно издвојио 80 хиљада динара за куповину ових, како рече, изузетно вредних касета.

На први поглед могло би се рећи да је то гест председника који је вредан пажње. Међутим како је тих дана наша општина добила помоћ од министарства пољопривреде од 10 милиона динара за санацију сеоских путева после пролећних киша брзо се открила позадина овог ге-

ЗАПОШЉАВАЊЕ

Како смо незванично сазнали ових дана, у општинској управи и ЈП Дирекција за изградњу, за последњих неколико месеци, запослено је једанаест лица. Не би то привукло нашу пажњу да нам фабрике раде, да немамо хиљаде незапослених на тржишту рада...

Овако поставља се питање оправданости запошљавања на ионако танак општински буџет. Која је сврха буџета ако ће његов највећи део да се потроши на плате запослених..

Одакле идеја да се нова лица запошљавају у управу ако је пре само неколико ме-секи исти председник општине предлагao скupштини програм реформе јавних служби како би се број запослених у истим смањио. Поврх свега и републичка Влада је донела препоруку по којој сви буџетски корисници, на свим нивоима треба да смање број запослених у овој години за 10 процената.

И на крају логично питање. Ко се запошљава? Да ли су кадрови који су стручни и стварно неопходни. На жалост већина од њих нису ни стручни а још мање неопходни.

Напротив.

ста. Наиме, како је Захарије Трнавчевић члан комисије која је додељивала поменута средства општинама, услов за добијање средстава био је и куповина поменутих касета. И није то ништа ново када је поменути аутор у питању. И пре неколико година исти је своје виддео касете по цени од 20 тадашњих марака проdao тадашњем општинском руководству, 'Хидроелектрани,... Просто и једноставно. И вук сит и овце на броју.'

Вук демократски а овце овдашње.

ДА СЕ НЕ ЗАБОРАВИ

Испред новоизграђене цркве у Скланима, у суботу 9.јула одржан је парастос и открићена спомен плоча палим жртвама мусиманског терора на подручју општине Склани, у периоду од 1992. до 1995. године. У присуству неколико хиљада мештана и гостију из суседне Бајине Баште, опело је служио Владика Зворничко-тузлански Василије са свештенцима из Бајинобаштанске цркве.

Иако су организатори благовремено обавестили и позвали представнике званичне Србије од Председника Тадића, премијера Коштунице и осталих званичника, на парастосу се појавио само начелник Колубарског округа (иначе члан ДСС) и вероватно у своје име (јер је по реклом са ових простора). Иако нисмо сигурни остаје сумња да је управо то био разлог за његову смену са те функције непосредно после посете Скланима.

После парастоса открићена је спомен-плоча са преко 300 уписаних имена српских жртава.

Парастосу и откривању спомен-плоче присуствовала је делегација Српске радикалне странке у којој су били Гордана Поп-Лазић потпредседник странке, Драган Тодоровић председник Јзвр-

шног одбора и народни посланици Српске радикалне странке у Скупштини Србије - Срето Перић из Љубовије, Бранко Ранковић из Коцељеве и Златан Јовановић из Бајине Баште. Такође парастосу је присуствовао и комплетан општински одбор из Бајине Баште.

Свим мештанима Склана као и организаторима остаје нејасно и без одговора питање због чега званично нико испред Скупштине општине Бајина Башта није присуствовао парастосу. Зар је могуће да су многи од представника нове коалиционе власти у Бајиној Башти већ заборавили шта се ту непо-

Средно пред њиховим очима дешавало пуне три године. Да ли су заборавили хиљаде погинулих и време када су банде Насера Орића из енклаве Сребреница под заштитом УНПРОФОР-а и Уједињених нација систематски уништавали једно по једно село око Склана са циљем да затру све што је српско. Зар су заборавили зверски побијене старце, жене, децу, спаљена села: Божиће, Радијевиће, Ратковиће, Крниће, Факовиће...

Да ли су заборавили или не желе да се сећају?

На то питање можда ће неко некада дати одговор. За сада га нема.

Заузети тротоари

Један од проблема који је већ дуже време присутан у нашем граду јесте и проблем непрописног паркирања. Овде указујемо само на тротоар код Дома здравља који је непрекидно заузет аутомобилима тако да су пешаци присиљени да се крећу коловозом, што наравно, угрожава њихову безбедност. Ускоро почиње школа па ће велики број деце бити свакодневно изложен опасности. Зато апелујемо на надлежне из Саобраћајне полиције и Дирекције да се овај проблем што хитније реши, односно пронађе адекватно решење за паркирање аутомобила и истовремено обезбеди пролаз за пешаке.

ВЕЛИКА СРБИЈА

ШЕСТИ МЕМОРИЈАЛНИ КУП ДЕЈАНА МИЈАТОВИЋА

И ове године, 28. августа, одржан је меморијални куп *Дејан Мијатовић*, у риболову на реци Дрини на месту званом *Криви Вир*, које од 2000. године носи назив *Дејанов парк*. Ово је шести по реду меморијални куп у риболову и углавном је ревијалног карактера у знак сећања на најмлађег рибочувара на реци Дрини, који је преминуо 13. маја 2000. године у својој 24. години од последица НАТО бомбардовања.

На месту *Криви вир*, омиљеном стецишту свих риболоваца и заљубљеника у реку Дрину, изграђен је спомен парк и спомен чесма у знак сећања на прерано преминулог Дејана Мијатовића из Варде, уз помоћ општинских власти из Косјерића и Бајине Баште, као и уз велико ангажовање риболовачких удружења Ужи-

чког округа, а посебно риболовачког удружења *Скра-пеж* из Косјерића и *Младица* из Бајине Баште.

На овогодишњем меморијалном купу, поред риболоваца, свакако треба споменути и учешће представника општинске власти Косјерића, као и чланова општинског одбора Српске радикалне странке из Косјерића и Бајине Баште.

КОРУПЦИЈА И ЊЕНЕ ЖРТВЕ

Пре неколико година, тачније 2002. године започета је реформа трансфузиолошке службе у Србији. Наравно уз благослов али и инструкције и надзор Европске уније која је издвојила 5 милиона евра за овај посао. Према пројекту реформе требало је ускладити домаће прописе са прописима Европске уније из ове области, створити савремен информациони систем, организовати мобилни сервис, као и комплетирати Национални центар за фракционисање крвне плазме.

Међутим, у цеој пројекат прсте су умешали експерти предвођени републичким министром здравља Томицом Милосављевићем, који су променили циљеве реформе и прилагодили их својим личним интересима. Тако је уместо на-

ведених, циљ постао централизација Српске трансфузије, укидање свих трансфузиолошких служби по окрузима и формирање само три центра: Београд, Нови Сад и Ниш. Сви остали су према овом пројекту требали да буду у функцији ових центара - да прикупљају крв на свом терену и да је отпремају за неки од ових центара а затим према нечијој процени да добијају одређене дневне количине крви.

Овакав концепт реформе трансфузиолошке службе није наишао на одобравање ни код стручне јавности али никод Одбора за здравље републичке скупштине који је пре више од годину дана овај концепт реформе одбацио и прогласио штетним по здравље становника Србије.

Предложени концепт је посебно погубан по становништво нашег региона које је упућео на Ужиčки здравствени центар. Недовољне количине крви погубно би се одразиле на адекватно збрињавање пацијената а самим тим и на здравље житеља нашег краја.

Предложеном концепту упротивила се и др. Радмила Смиљанић, тадашњи начелник Службe за трансфузију крви при здравственом центру у Ужицу. Уз помоћ представника Српске радикалне странке успела је да алармира како стручну и политичку јавност на нивоу републике, тако и ширу јавност а посебно добровољне даваоце крви са територије Златиборског округа. Преко одборника Српске радикалне странке, у већини локалних скупштина на територији Златиборског округа на дневни ред су уврштени Закључци који су имали за циљ да сачувају самосталност и аутономију ужиčke трансфузије.

Колико је проблем ужиčke трансфузије битан за цео наш регион показује и декларација коју су потписали председници свих десет општина Златиборског округа као и представници добровољних давалаца крви.

У међувремену, директор Ужиčkog здравственог центра, иначе члан Демократске странке, је сменио др. Радмилу Смиљанић са места начелника Службе за трансфузију. Међутим борба за опстанак ужиčke трансфузије тиме није прекинута.

Напротив.

Оснивач и издавач:
Др Војислав Шешељ

Главни и одговорни уредник:
Елена Божић-Талијан

Издање припремила
редакција у Бајиној Башти:

Весна Јевтић
Александар Марковић
Весна Ђурић
Тираж: 1500 примерака